

[Dohrmann.]

om at gøre noget ved, og det er selve forsikringsrammen for de biler, eller hvad det nu er, som transporterer disse giftstoffer. Selv om fenolulykken var slem nok for dem, det gik ud over, må vi dog indrømme, at det kunne være gået meget værre, f. eks. hvis der var kommet mennesker eller hele besætninger til skade eller de var døde af det.

Mit spørgsmål til ministeren er dette: finder ministeren det ikke påkrævet, at vi snart gør et eller andet ved de problemer?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg forstår, at spørgsmålet — det blev jo også nævnt her — i første række er foranlediget af fenolulykken i Simmersted, der fandt sted den 20. januar 1972.

Jeg kan om den konkrete sag oplyse, at erstatningsspørgsmålet endnu ikke er afgjort, idet sagen verserer ved vestre landsret.

Efter den gældende færselslov § 26, stk. 1, er ejeren eller brugeren af et motordrevet køretøj, der skal registreres eller godkendes af det offentlige, forpligtet til at tegne en ansvarsforsikring til dækning af de skader, køretøjet forvolder. Forsikringen skal dække personskade på indtil 10 mill. kr. og tingskade på indtil 120.000 kr., skade forårsaget ved en enkelt begivenhed.

Det må erkendes, at disse forsikringssummer vil kunne være utilstrækkelige ved ulykker som fenolulykken, hvor skaderne vil kunne løbe op i millionbeløb; specielt vil dækningen på 120.000 kr. ved tingskade ofte være utilstrækkelig.

Jeg kan fortælle, at i forbindelse med det forslag til ny færdselslov, som jeg håber at kunne fremsætte i næste folketingssamling, overvejes det derfor at foreslå grænserne for forsikringsdækningen ved tingskade forhøjet, formentlig til 1 mill. kr. Desuden overvejer man et forslag, hvorefter justitsministeren får bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om transport af farligt gods, herunder om tvungen ansvarsforsikring til dækning af erstatningsansvar, der opstår i forbindelse med transport af sådant gods. Herved bliver det muligt som en overbygning til den almindelige tvungne ansvarsforsikring at stille krav om yderligere ansvarsforsikring ved transport af farligt gods, således at skadeserstatningskravet ved forure-

ningsulykker i forbindelse med vejtransport kan tilgodeses på en mere tilfredsstillende måde end efter den nugældende ordning.

Jeg er klar over, at spørgsmålet har mange andre aspekter end dem, jeg her har taget frem, men jeg har imidlertid ment, at formålet vel også var at få et svar i disse baner, og at jeg i hvert fald burde begrænse mig til at besvare de spørgsmål, som klart hører under justitsministeriets område.

Dohrmann (FP):

Jeg siger mange tak for svaret, og jeg vil da gerne udtrykke min taknemlighed ved at stille et tillægsspørgsmål: er der nogen mulighed for at hjælpe dem, som eventuelt bliver ramt, indtil den nye lov, som formentlig kommer, træder i kraft, på en eller anden måde?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg beklager, men jeg kan vist ikke give tilsagn om, at vi, før et lovforslag overhovedet er fremsat, kan give loven virkning. Der er jo mange interesser impliceret i dette komplekse, og vi kan ikke pålægge erstatning efter regler, som ikke eksisterede den dag, skaden skete.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Poulsgaard (FP)** til indenrigsministeren:

„Vil ministeren tage skridt til, at dobbelt-honorering af offentligt ansatte i kommunale råd eller udvalg bringes til ophør?“

(Spm. nr. 253).

Skriftlig begrundelse.

Offentligt ansatte oppebærer samtidig løn to steder. Begynder et kommunalrådsmøde f. eks. kl. 14.00, får de i lighed med andre 104 kr. pr. påbegyndte 4 timer, men samtidig oppebærer de deres normale løn, en fordel, andre borgere ikke har uden yderligere arbejdsforpligtelse.

Poulsgaard (FP):

I gamle dage sagde man, at statens brød var lille, men godt. Det samme kan vel ikke helt siges at være tilfældet i dag. Folketinget har med et vist held afskaffet en masse ben, og mit spørgsmål går faktisk også på ben. Nu er der mange, der vil sige, at de